

De vita et moribus clerici. ser. I.

Propter quod

voluit rogari besterno die: ut hodie frequentius conueneritis: h est. quod dicitur sum. Vobiscum hic uiuimus: et propter vos uiuimus: et intentio uotum nostrum est: ut apud christum uobiscum sine fine uiuamus. Credo autem ante oculos vestros esse uersatorem nostrum: et nos dicere fortassis audeamus. Quis multum ad id imparet: quod dixit apostolus. Imitatores mei estote sicut et ego christi. Et ideo nolo ut aliquis de nobis inueniat male uiuendi occasionem. Prouidem enim bona autem idem apostolus: non solum coram deo: sed etiam coram hominibus. Propter nos scientia nostra sufficit nobis: propter uos fama nostra non polluit: sed pollere debet in uobis. Tenete quod dixi: atque distinguite. Due res sunt: scientia et fama. Scientia tibi: fama primo tuo. Qui fide scientie sue negligit: fama sua crudelis est: maxime in loco isto positus: quod dicit apostolus: scribens ad discipulum suum. Circa omnes te ipsum bonorum operum prebe exemplum. Ut ergo uos non diu teneamus: perferimusque ego sedens loquor: uos stando laboratis. Hostis enim omnes aut pene omnes sic nos uiuere in ea domo que dicitur domus episcopi: ut christum possumus imitemur eos sanctos de quibus loquitur liber actuum apostolorum. Nemo dicebat aliquid propter uos: sed erant illis omnia communia. Quia forte aliquid uestrum non sunt tam diligentes uite nostre scrutatores: ut sic nouerint: quomodo uolo uos nosse. dico quid sit quod benemerit dixi. Ego quem deo propter uos uidetis episcopum uestrum inuenis ueni ad istam ciuitatem: multi uos nouerunt. Querebam ubi constituerem monasterium: et uiuerem cum fratribus meis. Spem quippe omnem seculi reliqueram: et quod esse potui esse nolui. nec tamen quasi esse quod sum. Elegi in domo dei abiectus esse: magis quam habitare in tabernaculis peccatorum. Ab eis qui diligunt seculum segregauimus me: sed eis qui presumunt propter uos non me coequaui: hec est conuictio domini mei superior locum elegi: sed inferioris et abiectum. Et placuit illi dicere mihi nascende sursum. Uisus adeo autem time

bam episcopum: ut quasi cepit esse iam alicuius momenti inter dei seruos fama mea: in quo loco sciebam non esse episcopum non illo accederem. Laeue autem habere et agebam christum poteram: ut in loco humiliter saluarem: non in alto periclitarer. Sed ut dixi. domino seruus tradidit non debet. ueni ad istam ciuitatem: propter uos uidetis amicum: quem putabam me lucrari posse deo: ut nobiscum esset in monasterio quasi securus: quod locus habebat episcopum. Apprehensus sibi ter factus sum: et per hunc gradum ad episcopatum ueni. Non attuli aliquid non ueni ad hanc ecclesiam nisi cum his indumentis: quibus illo tempore uestiebar. Et quod hic disponebam esse in monasterio cum fratribus. cognito instituto et uoluntate mea: beate memorie senex ualerus dedit mihi ortum illum: in quo est nunc monasterium. Lepi boni propositi fratres colligere comparare meos: nihil habentes: sicut uidebam. Et imitantes me: ut quomodo ego tenuem pauperatula mea uendidi: et pauperibus meis erogauimus: sic facerent et illi qui mecum esse uoluissent: ut de communi uiuerent. Commune autem nobis esset magnus et ueritimum premium ipse deus. Perueni ad episcopatum: uidi necesse habere episcopum exhibere humanitatem assiduam: quibus usque ueneribus siue transuentibus. Quod si non fecissem: episcopus in humanum diceret. Si autem ista consuetudo in monasterium missa esset: indecens esset. Et uolui habere in domo ista episcopi mecum monasterium clericorum. Et ecce quomodo uiuimus. Nulli licet in societate nostra habere aliquid propter uos: sed forte aliquid habet nulli licet. et si qui habet faciunt quod non licet. Bene autem sentio de fratribus meis: et si bene credes. ab hac inquisitione dissimulaui: quod et ista querere quasi male sentire mihi uidebat. Noueram enim et noui omnes qui mecum uinerent: nosse propositum nostrum. nosse legem uite nostre. Ueni ad nos etiam propter sibi iter inueniri: quod uidebat habere honeste erogando quasi presumptus: et non presumptus. Remansit illi quedam pecunia: id est argenti quod diceret esse filie sue. Filia ipsi deo propter uos in monasterio feminam est bone spei. Gubernet illam dominus: ut impleat quod de illa speramus: in illius misericordia non in eius meritis. Et quod infra annos erat: et sua pecunia nihil facere poterat: quibus eis uideret.